„Ruttame, need röövlid tungivad näljastena mõnikord ka meile kallale," sõnas doktor ja hingas sügavalt, sest ka tema pidi vahete-vahel tõusma veepinnale, et tõmmata õhku kopsudesse, mille tagavaraga võib elada natuke aega vee all. Nad puhkasid kõrkjates kiirest ujumisest ja seni seletas doktor:

„Kollaservad on meile nuhtluseks. Nad võivad väga palju süüa, olles kõige maiamad meie kudule. Ilma vahita ei usalda kudu jätta. Arvan, et pean korraks järele vaatama, kuidas seal seisukord on."

Nad ujusid aeglasemalt voolavasse kääru, kus vesi oli õige soe. Vaevalt märgati nende liginemist, kui üks konn veest pea ulatas ja valjusti hüüdis:

„Tagasi, tagasi!"

Nähes aga, et tulija oli doktor Krookus, tõmbas ta suu kinni ja jäi ootavalt vahtima.

„Kuidas on?" küsis doktor konnalt.

„Kõik on korras, kõik on korras. Tuleval nädalal on oodata kulleste ilmumist."

„Nii, nii, hoolitsege rohke toidu eest ja teatage mulle aegsasti kulleste ilmumisest. Vaata, Peedu, siin on meie, konnade, tulevik. Need väikesed limapesad sisaldavad konnapoegi, mida päike oma kiir-

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 51